

"Mesih bize bir örnek braktı. Biz de Onun izinden yürüyüp, Onun arkasından gidelim. "O günah işlemezdi. Onun ağzında da hiç bir aldatırıcı söz bulunmazdı. O, sövüldüğü zaman sövmekle karşılık vermezdi. Ve çeki görünce, korkutmaya kalkmadı. Ama kendini doğrulukla davalayan Allahın ellerine teslim etti. O ağacın üzerinde bizim günahlarımızı kendi bedeninde taşıdı. Öyle ki, günaha karşı ölü olalım, doğruluğa karşı gene diri olalım. Evet, Onun yaralarıyla şifalandınız." (İncil - 1.Petrus 2:21-24)

Allah beni seviyor mu diye sorarsan, cevap için İsa Mesih'in haçtaki ölümüne bak:

"Allah bize kendi sevgisini şöyle gösteriyor: biz ne vakıt henüz günahkâr idik, Mesih bizim için öldü." (İncil - Romalılar 5:8)

İşte, Allahın sevgisi budur: değil birtakım geçici duygular, ama senin için hayatını veren bir kurtarıcı; tarihte konkretno bir olay. İsa Mesih'in bu kurbanı, insanlık tarihinde en büyük sevgi olayıdır.

Bu sevgiyi kabul etmek istiyor musun? Hepimiz Allahtan uzaklaşmış birer çocuk gibiyiz. O şu anda bize kollarını açıp bizi bekliyor; Ona dönelim. Ondan uzak kalınca günahkarız, hatta Ona düşmanız. Ama O, senin günahının cezasını ödedi ve şimdi fırsatın var, Onun sevgisini kabul edesin, Allah evladı olasin. O bekliyor... ilk adımı sen at!

Soruların varsa şu telefon numarasına açabilirsin:

"Ey Allahım, beni seviyor musun?"

Bu soruyu düşündüğümüz zaman, aklımıza ne geliyor? Çoktan beklediğin bebek sağlıklı olarak dünyaya geliyor; hiç ummadığın yerden sana para geliyor; plajda güneşin batışını seyredince coşuyorsun - işte öyle durumlarda yüreğine bir duygu gelebilir ki, "Galiba Allah beni seviyor". Ama senin hayatında bu ne kadar sık oldu? Belki bir elin parmaklarıyla sayabilirsin o anları.

Ya onun karşısında kaç tane olaylar oldu, kendi kendine sordun: "Nasıl Allah buna izin verebilir?" 'Kara bahtım', 'Felek vurdu', 'Kader kurbanı' ... öyle sözler ne gösteriyor? Sanki Allah insanlarla oynuyor: kimi kere sevindiriyor onları, kimi kere durup dururken ağlatıyor. Evet, Allahın sevgisinden nasıl emin olabiliriz?

Allah kendi düşüncelerini İncil kitabında bize açıkladı, bütün yüreğini oraya döktü. Ve orada Allahın sevgisi hakkında şu büyük hakikatları okuyoruz:

1. Allahın kendisi sevgidir

"Sevgililer, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Allahtandır, ve kim severse, Allahtan doğmuştur ve Allahı tanıyor. Kim sevmezse, Allahı henüz tanımıyor, çünkü Allah sevgidir." (1.Yuh. 4:7-8)

Evet, Allahın kendisi, Allahın özü sevgidir. Her ne yaparsa, sevgi amacıyla yapıyor. Ama sevgi tek başına olmuyor; karşında sevebildiğin bir kişi lazım.

2. Allah bizi yarattı, sevgisini göstereceğini diye

Adem ve Havva, ilk insanlar, o amaçla yaratıldı. Allah daha önce milyonlarca melek yarattı, Ona hizmet etsinler diye. Ama en sonunda insanları yarattı; değil Ona hizmetçi ya da kul olsunlar, ama onlara sevgisini, yakınlığını, hatta diyebiliriz 'babalığını' göstereceğini diye. Allah şu anda seni çağırıyor, onun sevgisini anlayasın, kabul edesin ve ona karşılık veresin.

3. Neden Allahın sevgisini o kadar az anlıyoruz?

Bizim ve Allahın arasına bir problem girdi. Biz ona yabancı olduk. Adem ve Havva Onun sesini kulaktan işitirken, bizim için Allah artık çok uzak, soğuk, ilgisiz, tanımadığımız bir güç oldu. Sevdiğin bir kişiyi gece gündüz düşünüyorsun. Allahı gene günde bir, iki dakika düşünürsen çoktur. Araya giren problem nedir: günah! Biz artık Allahtan koptuk, Ona kafa kaldırdık, "Bana karışma" dedik. Kuşaktan kuşağa bu böyle gitti. Gitgide Allahtan uzaklaştık ve o yüzden artık Allahın sevgisini hissetmiyoruz.

4. Allah sevgisini göstermek için bize bir kişi yolladı

Demek, Allah bir kitap yollamadı, bir insanı yolladı, o da İsa

Mesihtir. Herkes kitap yazıp sevgi dolu bir kişi uydurabilir. Onun anlamı yok. Ama İsa bize Allahın sevgisini beden olarak, canlı, diri bir örnek olarak, yeryüzünde ispatlıyor.

İsa senin gibi, benim gibi bir insan değildi. Allahın Ruhundan meydana geldi, onda Allahın özü vardı. Açık açık dedi ki. "Beni gören Baba Allahı görmüş oluyor". Onun hayatına bakınca Allahın sevgisi nedir anlıyoruz:

a. İsa, kendisine yakın olan kişileri sevdi

- Daha haçta ölerken, son nefesini verirken, anasını düşündü. Yuhanna adındaki öğrencisi ona baksın diye buyurdu. İsa kendi öğrencilerine hizmet edip ayaklarını yıkadı. Gerçek sevgi kendini alçaltırmak demektir diye gösterdi.

b. İsa güçsüz ve hor görülen kişilere sevgi gösterdi

- Kimse kızanlara dikkat çevirmeyenken, onları uğrattırırken, İsa kalabalığın ortasında büyüklere bırakıp kızanlarla oynadı. Onları büyüklere örnek gösterdi, "onlar gibi olmazsanız, Allahın krallığına giremeyeceksiniz" diye buyurdu.
- İsa'nın zamanında kadınları ciddi almazlardı. Ama İsa erkeklerin yanında kadınları da talebe olarak kabul etti.
- Yabancıları hor görürdüler. Hatta, Samiriye halkından olanlara herkes nefret duydu. Ama İsa, 'İyi Samiriyeli' adında bir mesele anlatırken, bir Samiriyeli övüp kendi halkından olan Allah adamları utandırıyor.

c. İsa, düşmanlarına bile sevgi gösterdi

İsa, Allahın sevgisini en açık olarak, öldürüldüğü zaman gösterdi. İsa daha önce kendi kuvvetini sayısız mucizelerle göstermişti. Ama 33 yaşında iken, karar verdi, bütün insanlar için bir kurban olarak haçta ölsün. Seni öldürmeye geldiler mi, silah çektiler mi, ne yaparsın? Önce söversin, sonra dövüşürsen; öyle değil mi? Ama İsa bazı peygamberler gibi, bir ordu toplayıp insanlara saldırmadı. İncil'de şöyle yazıyor: